

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 45:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre og retfærdige skatteforhold for politibetjente og soldater i international tjeneste.

Af Kim Behnke (FRI) m.fl.

(Fremsat 15/11 2000. Første behandling 12/1 2001. Betænkning 18/4 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet

Formanden:

Jeg gør i øvrigt opmærksom på, at der nu her ved de kommende punkter på dagsordenen kan være ret tætte afstemninger, det går jeg ud fra at medlemmerne er opmærksomme på.

Men der er ingen, der har bedt om ordet, og det betyder, at vi går til afstemning om forslagens endelige vedtagelse.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 49 (V, KF, DF, CD, KRF, Mogens Andreasen (UP), Kim Behnke (UP) og Frank Dahlgaard (UP)) stemte for, 54 (S, SF, RV og EL) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 87:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af pesticidgiften.

Af Hans Christian Schmidt (V), Henriette Kjær (KF), Svend Aage Fauverholdt (DF) og Thorkild B. Fransgaard (FRI) m.fl.

(Fremsat 16/1 2001. Første behandling 1/3 2001. Betænkning 18/4 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 47 (V, KF, DF, CD, Mogens Andreasen (UP), Frank Dahlgaard (UP) og Thorkild B. Fransgaard (UP)) stemte for, 54 (S, SF, RV og EL) imod; 2 (KRF) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 59:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af reglerne for godkendelse af ferskvandsdambrug.

Af Henriette Kjær (KF), Hans Christian Schmidt (V), Svend Aage Fauverholdt (DF), Ebbe Kalnæs (CD) og Thorkild B. Fransgaard (FRI).

(Fremsat 30/11 2000. Første behandling 11/1 2001. Betænkning 18/4 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 49 (V, KF, DF, CD, KRF, Mogens Andreasen (UP), Frank Dahlgaard (UP) og Thorkild B. Fransgaard (UP)) stemte for, 54 (S, SF, RV og EL) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 84:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en bæredygtighedsvurdering i lovforslag.

Af Hans Christian Schmidt (V), Henriette Kjær (KF), Svend Aage Fauverholdt (DF) og Thorkild B. Fransgaard (FRI) m.fl.

(Fremsat 16/1 2001. Første behandling 15/3 2001. Betænkning 18/4 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg skal blot konstatere her ved anden og sidste behandling, at vi finder det ærgerligt, at vi ikke kommer i gang med at få vurderet miljøforslag, beslutningsforslag, lovforslag, sådan at vi virkelig kommer ind i en prioritering dels på miljøområdet, dels på det økonomiske område, det sociale område. Og vi finder det ekstra ærgerligt, når vi har læst, at regeringen jo også fremlægger en bæredygtighedspolitik.

Vi kan se, at både industrien, fagbevægelsen, hvem det måtte være, ønsker, at vi laver en prioritering på miljøområdet, og derfor havde vi gerne set, at vi kunne have startet her.

Det er ikke tilfældet, og det tager vi til efterretning, men vi mener bestemt, at også under den forespørgsel om bæredygtighed, der måtte komme, vil vi fremdrage principperne igen.

Jørn Jespersen (SF):

Denne her sag har jo været diskuteret ganske grundigt under behandlingen af lovforslaget. Og det er rimelig velkendt for dem, der har fulgt den, at Venstre forsøger at markedsføre sig som et parti, der går ind for bæredygtighed i denne her sammenhæng. Derfor synes jeg, det er på sin plads her at forelægge og forklare, hvad Venstres ordfører ikke gjorde, nemlig hvad forslaget rent faktisk indebærer.

Forslaget indebærer, at samtlige miljøforslag, alle forslag, som har til formål at forbedre miljøet, virkelig skal vurderes økonomisk med henblik på at vurdere, om det kan betale sig at gennemføre dem. Derimod indeholder forslaget ikke en miljøvurdering af hele den økonomiske politik.

Hvis Venstre nu havde foreslået, at asfaltforliget, der blev gennemført for kort tid siden, og som pumpede 5,2 mia. kr. i motorveje og øvrig trafik, var blevet miljøvurderet, så ville der være tale om bæredygtighed. Men det er ikke det, Venstre foreslår. Venstre bruger bæredygtighedsbegrebet imod miljøet, og det er mig bekendt det eneste parti i hele verden, der har fået den vanvittige tankegang at bruge bæredygtighedsbegrebet mod miljøet. Det er indholdet i forslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Mit indlæg følger lidt i forlængelse af hr. Jørn Jespersens og selvfølgelig som reaktion på Venstres ordførers indlæg. For vi havde jo en debat om det her ved førstebehandlingen, hvor jeg jo konstaterede, at det eneste, der hindrede, at vi kunne stemme for det forslag her, er den formulering, som står i bemærkningerne på side 3 i tredjesidste afsnit: »Intet lovforslag, der har miljømæssige konsekvenser, skal kunne vedtages, før der er foretaget en samlet vurdering og prioritering af indsatsen«.

Der åbnede Venstres ordfører faktisk op for, at vi kunne overveje, om vi kunne ændre den bemærkning. Så ville Kristeligt Folkeparti være med på det forslag her. Men der er ikke sket noget under udvalgsbehandlingen. Vi har ikke modtaget nogen meldinger, og derfor bliver vi nødt til at stemme imod det forslag her.

Og det er fuldstændig rigtigt, som hr. Jørn Jespersen siger, at det her simpelt hen handler om at konsekvensvurdere miljøforslag, men ikke bæredygtighed i samtlige lovforslag i Folketinget. Og derfor kan vi ikke være med.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det er jo en ejendommelig situation, vi havner i nu. Ved samme lejlighed, som vi diskuterer det her forslag, får vi at vide, om det er sådan, at det skal omfatte mere end miljø. Men ministeren tilkendegiver, at hvis man skal det, bliver det meget, meget omfangsrigt, så vi bibringes selvfølgelig også den forståelse, at det bliver næsten uoverkommeligt.

Nu har vi så sagt: Lad os dog starte på miljøområdet. Og jeg kan ærlig talt ikke forstå, hvad der skal holde os tilbage fra at gå i gang med det. Jeg forstår på hr. Jørn Jespersen, at vi er det eneste parti, men hvis man ser på forslagsstillerne, ser det ud til, at vi er en række.

Og Venstre forsøger ikke at føre sig frem og markedsføre sig som et parti, der går ind for bæredygtighed. Vi har den store fordel, at alle de forslag, vi stiller, viser, at det er sandt. Vi behøver ikke at tale om det som SF, der nu får et problem, fordi de ikke kan stemme for forslaget.

Så jeg forstår så udmærket, at hr. Jørn Jespersen er nødt til at bruge megen tid på at forklare, at i virkeligheden går man meget ind for bæredygtighed; det er bare et teknisk problem, at man ikke kan stemme for det i dag. Det er selvfølgelig et stort, stort problem, og jeg har fuld forståelse for, at det bringer SF ud i tovene. Og

det vil det gøre fra nu af, og indtil SF melder sig på banen og er med til at gå ind for bæredygtighed.

Må jeg ikke minde hr. Jørn Jespersen om, at hvis man ellers vil prøve at læse lidt i, hvordan hele verden ser på, hvordan man skal miljøvurdere, hvordan man skal bæredygtighedsvurdere, så er det faktisk nøjagtig det samme, som vi foreslår.

Her står citeret fra OECD, fra Brundtlandrapporten, fra FN. Hvor vi end vender os, er det helt typisk de samme synspunkter, de har, og rent faktisk har jeg jo sagt en gang før: Vi har sådan set tilladt os at skrive af efter de tre internationale organisationer. Vi har simpelt hen skrevet det af, som de mener, der skal indgå i en bæredygtighedsvurdering.

Så får vi her en debat om, at vi er det eneste parti i verden. Ja! I så tilfælde har vi følgeskab af de tre internationale organisationer, som bærer hele bæredygtigheden igennem. Måske er det eneste sted, der er tilbage, den venstre side af det danske Folketing, der endnu sidder og taler om, at bæredygtighed kun har noget med miljø at gøre. Vi må ikke tale økonomi, vi må ikke tale socialt.

Jeg håber, at SF er på vej tilbage på banen, og jeg synes ikke, at man skal lade være med at være med til det her, bare fordi man er nervøs for, at regeringen ikke vil billige det.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Lad os nu prøve at starte konstruktivt og se, hvad vi er fælles om. Hele begrebet om bæredygtighed stammer fra processen op til Riotopt mødet i 1992. Det var et begreb, som især handlede om at forene behovet for udvikling i den fattige del af verden med at skabe et miljømæssigt råderum, som kunne sikre kommende generationer en mulighed for at leve med et rent miljø.

I den proces definerede man, at bæredygtighed bestod af tre elementer: At skabe udvikling og vækst i de fattige lande – ikke motorvejsforlig i de rige lande, det var ikke en del af Rioprocesen. At skabe social udvikling, så man sikrer alle mennesker mulighed for at få uddannelse, adgang til sundhedsydelser osv. Og endelig: En miljømæssigt bæredygtig udvikling, som sikrer, at vi har en natur at give videre til kommende generationer.

Så kommer Venstre og en række andre partier og siger: Nu skal vi ind og kigge meget på alle

vores miljøforslag, om det virkelig kan betale sig. Ikke om vores trafikforlig kan betale sig miljømæssigt. Ikke om vores landbrugspolitik er bæredygtig miljømæssigt; men om miljøforslagene skal afskaffes, fordi de er for dyre. Det er Venstres udgave af bæredygtighed.

Og det eneste forsvar, hr. Christian Schmidt har for det, er at sige: Vi har skrevet af efter alle mulige forskellige internationale organisationer.

Når man i folkeskolen ikke må skrive af, så er det, fordi der er en risiko for, at man ikke forstår det, man skriver. Det samme gælder Venstre. I skal lade være at skrive så meget af!

(Kort bemærkning).

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det, der gør det her så svært, er jo, at det er et drilleforslag, hvor man bruger bæredygtighedsbegrebet mod miljøet og vil have alle miljøforslag underkastet bæredygtighed. Og så siger man rent retorisk fra Venstres side, da man bliver fundet ud af: Jamen vi er da indstillet på, at alle forslag skal bæredygtighedsvurderes.

Er Venstres skattestopforslag f.eks. blevet bæredygtighedsvurderet?

Vi har netop fået at vide, med hensyn til det arbejde, som mange partier har lavet i Folketinget for at sikre retfærdighed i beskatningen af kraftvarme, sikre udbygningen med kraftvarme, sikre den mest miljøvenlige energiform, sikre retfærdighed, alle de her begreber i landet, også over for de tyndtbefolkede områder, at dér sagde Venstre nej på grund af hensynet til et skattestop.

Jeg spørger bare hr. Hans Christian Schmidt, som er så optaget af bæredygtighedsvurdering: Hvor har Folketinget mulighed for at få en bæredygtighedsvurdering af Venstres skattestop, der nu blokerer ikke bare Venstre, men blokerer hele Folketinget fra at gennemføre en simpel retfærdighedshandling over for mennesker, der i øjeblikket går og betaler en høj varmeregning, og hvor man straffer et miljøvenligt opvarmningssystem? Hvor er bæredygtighedsvurderingen af Venstres politik på det her område?

Drejer det sig ikke om den simpleste partiegøisme for ikke at tage ansigt over for nogle journalister osv. og nogle tillidsmænd? Er det ikke det, det drejer sig om?

Kan hr. Hans Christian Schmidt forklare, hvor bæredygtigheden er henne, når det drejer sig om at afvise et forlig, som alle, der har sat sig ind i det her spørgsmål, er enige om, inklusive Venstres forhandler.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, jeg må jo spørge Venstres ordfører: Er det ikke korrekt, at det her handler om, at man skal foretage økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige konsekvensvurderinger af miljømæssige tiltag, men man skal ikke foretage miljømæssige konsekvensvurderinger af økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige tiltag? Det er der, skævheden ligger, uanset hvordan man i øvrigt læser OECD's tekster, og hvad det nu er.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Må jeg godt sige først til hr. Jørn Jespersen fra SF, når vi diskuterer bæredygtighed: Altså, jeg kan kun få den her debat til at ende med det resultat, at det er muligt, at SF ved, hvordan man udtaler bæredygtighed, hvordan man staver bæredygtighed, men de ved ikke, hvad det indeholder, og det er jo et problem. Sådan er det.

Jeg synes, at hr. Jørn Jespersen skulle komme op og stemme for bæredygtighed. Det kan godt være, hr. Jørn Jespersen siger: Jeg får ikke det hele, jeg får kun en del, jamen så tag dog den.

Alle de andre organisationer er enige i, at det er en god idé, og det står jo hr. Jørn Jespersen frit for at stille forslag om, at alt andet skal bæredygtighedsvurderes. Det kan hr. Jørn Jespersen jo gøre.

Men hvad er sagen her? Det er, at hr. Jørn Jespersen i stedet for at gå op og stemme for et forslag om bæredygtighed, skælder dem ud, der kommer med forslaget. Og det bedste forsvar, hr. Jørn Jespersen kunne have haft, var jo, at han selv var kommet med ændringsforslag. Er der stillet et eneste ændringsforslag fra SF til det her beslutningsforslag, et eneste? Intet. Det er ren retorik, når vi kommer ned i Folketingssalen, for der skal folk høre på det.

Man må da spørge i SF's folketingsgruppe: Hvor er ændringsforslaget, hvis man ønsker noget andet? Der er jo ikke noget. Nej, man har lænet sig tilbage og sagt, at det her er vi imod, og så kan de sådan set komme med, hvad de vil, men vi er imod det.

Og må jeg så sige til miljø- og energiministeren, der kom herop for et kort øjeblik, at nu skal vi høre miljø- og energiministeren sige, at han har noget på hjerte for de svageste.

Se, det er jo intet problem, hvis det var det, det drejede sig om: Men miljø- og energiministeren har jo præsenteret grønne afgifter indtil flere gange. Grønne afgifter henter ministeren ud af

de svagestes lommer og fylder dem ned i sine egne umættelige lommer. Der ligger de nede, de grønne afgifter. Der får folk lov at betale penge ned, de aldrig ser mere, og hvis der er noget, grønne afgifter er, er det jo netop, at de rammer den svageste del. Det er også derfor, den er gennemført af regeringen, støttet af SF og Enhedslisten. Men det er amoralsk.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er jo en sjældent udsøgt fornøjelse at høre et medlem af Venstre forberede sig i den grad på at holde 1. maj-taler.

Men sandheden i det her er, at Venstre jo udmærket ved, at når det drejer sig om at lave en økonomisk vurdering af miljøforslag, er vi fantastisk godt i gang.

Ethvert naturprojekt, hvor der bliver skabt levesteder for planter og dyr, skal udsættes for økonomernes regeren, så man skal lave undersøgelse om, hvor meget huspriserne stiger, hvor meget folk ville betale, hvis det var et markedsområde, der var entré til, hvor meget dyrenes værdi udgør for jagten osv.

Der bliver tænkt i økonomi, i økonomi, i økonomi og i penge og i penge og i penge. Så kommer der et Venstreforslag, der siger: Det er ikke nok, der skal tænkes mere i penge og økonomi. Alle økonomiforslag skal yderligere vurderes økonomisk. Men der er ikke en lyd om, at den økonomiske politik, at landbrugspolitikken, at energipolitikken, at Venstres skattestop skal miljøvurderes. Derfor kan vi ikke stemme for forslaget. Og at begynde at stille ændringsforslag til så håbløst et forslag, er et fuldstændig umuligt projekt, som vi på trods af al mulig sympati for Venstre ikke vil indlade os på. Det kan ikke reddes selv med en energisk indsats fra SF's side.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Miljø- og energiministeren benytter andenbehandlingen af Venstres bæredygtighedsforslag, beslutningsforslag nr. B 84, til at spørge om, hvor bæredygtigheden er i Venstres skatte- og afgiftsstop. Hvor er bæredygtigheden i lige netop det forslag, spørger ministeren. Ja, det svar er i og for sig enkelt.

Vurderingen, afgørelsen af bæredygtigheden af det forslag ligger naturligvis helt suverænt hos vælgerne. Og at Venstre mener noget med sin politik på området, at Venstre står ved sine

forslag, både når det gælder B 84, og når det gælder skatte- og afgiftsstoppet, tror jeg i og for sig er overordentlig velset blandt befolkningen.

Det, som regeringen har gjort på det her område, er, at man har ladet hånt om barmarksværkernes økonomiske situation. Man prøver at pådutte forligspartierne, som er velmenende, et sminket forslag, et falsum, som løsning. Der er ikke en gældssanering. Der er ikke en anden kobling til gasprisen i det forligsresultat, vi har set. Der er derimod politisk drilleri i særklasse, som går ud på, at Venstre skulle luskes til at sige ja til nogle afgiftsforhøjelser fra 2005.

Og det er for Venstre ikke bæredygtigt. Det har vi tillid til at vælgerne har fuld forståelse for.

Formanden:

Man kommer jo ret vidt omkring, må jeg sige. Jeg går ud fra, at debattørerne er helt opmærksomme på at holde sig rimeligt inden for forslagsrammer. Jeg er også meget large i dag med korte bemærkninger, men alting får jo en ende, og jeg tror, vi nærmer os afslutningen.

(Kort bemærkning).

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg forstår fuldstændig formanden, men når man her fra Venstres side gør sig til af, at man er tilhænger af bæredygtighedsvurdering ikke bare af miljøforslag, men af alle forslag, så har man et oplagt eksempel i den aktuelle situation, hvor et flertal af Venstres gruppe underkender Venstres forhandler i spørgsmålet om en retfærdig kraftvarmebeskatning, der sikrer folk, som har satset på en miljørigtig opvarmningsform ude i de ikke helt så tæt befolkede områder og de mellemstore købstæder, som stort set hele Folketinget er enig om. Ikke noget drilleforslag, som hr. Kim Andersen er inde på, men en simpel retfærdighedshandling.

Så er der jo et nærliggende spørgsmål, nemlig hvor er bæredygtighedsvurderingen henne her? Og der har jeg så fået et ganske klart svar: Der er ingen bæredygtighedsvurdering. Og hvorfor er der ingen bæredygtighedsvurdering? Fordi svaret er givet på forhånd. Det er ikke bæredygtigt, det man har gjort. Det var kun det. En gang imellem er det jo meget godt at få alle de store principper ned på jorden, så man kan se, hvor meget hold, der er i det her.

Venstres politik hænger overhovedet ikke sammen, og det bliver svært at forklare folk det senere hen.

Og så vil jeg gerne sige til hr. Kim Andersen, som måske ikke kommer til alle Venstres gruppemøder, at Venstre faktisk sammen med regeringen har gennemført en sanering på en kvart milliard kroner af barmarksværkernes økonomi, og det har vi gjort i fuldstændig forståelse. Men det var før, det nuværende flertal i Venstres gruppe satte sin partitaktik igennem.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg skal med det samme sige, at jeg lyttede til formandens ønske om at holde debatten på sporet og i forhold til lovforslaget. Jeg skal ikke gå ind i diskussionen om beskatning eller udligning af kraftvarme, det får vi nok masser af lejligheder til. Ellers tror jeg, der er en hel del af befolkningen, der vil diskutere det videre for os.

I forbindelse med det konkrete forslag, vi har til afstemning her, vil jeg gerne spørge hr. Hans Christian Schmidt, som ved, at vi stemmer for dette forslag, om det, der ligger i forslaget, ikke er, at vi ønsker, at man i Danmark skal se bredere på bæredygtighedsbegrebet, som man gør i internationale sammenhænge, i FN-sammenhæng, og sige, at det ikke kun er miljø. Men det er en forening af miljø, økonomi og sociale forhold, der skal ses under ét, og det bør man kigge mere samlet på i Danmark, hvis man vil have bare en lille smule vision i denne her sammenhæng.

Formanden:

Hr. Kim Andersen for en kort bemærkning, og så tror jeg, at vi nærmer os afslutningen.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Miljø- og energiministeren gør sig lystig over, hvor ofte jeg deltager i Venstres gruppemøder. Jeg kan henvise ministeren til at studere gruppeprotokollen for Venstres folketingsgruppe, så vil han kunne få et helt klart svar. Jeg tror, min fremmødeprocent så rigeligt kan måle sig med den, ministeren kan præstere i den socialdemokratiske folketingsgruppe.

Lad mig så i øvrigt sige i forbindelse med ministerens udsagn om, at der ingen bæredygtighedsvurdering er i vores skatte- og afgiftsforslag. Jo, det er jo lige netop det, der er. Vi vedstår fuldt og helt, at vi ikke mener skatte- og afgiftsstoppet som noget teoretisk højtsvævende sludder herinde, men som noget virkeligt i forhold til hverdagens mennesker, i forhold til forbru-

gerne af kraftvarme. Det er den bæredygtighedsvurdering, den skitse, som skatteministeren har fremlagt, det har været udsat for, og den er underkendt, nemlig i respekt for vores egen politik, bæredygtighedsvurdering på det her område.

Vi har medvirket til en vis lettelse af barmarksværkerne, men slet ikke til en løsning af dem. Regeringen fedter rundt på det her område, vil ikke præstere det, der skal til. 150 mio. kr. mere skal der til for at gældssanere barmarksværkerne, det er ikke indeholdt i det forligsfor-slag, ministeren har fremlagt. Derfor er det mangelfuldt, ufuldstændigt, og det er og bliver et drilleforslag af dimensioner.

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt for afsluttende bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det er jo interessant, at bæredygtighedsforslaget betyder så lidt for ministeren, så lidt for SF, at man kan bruge så lidt tid på det og skyndsomt går over til at tale om, at det virkelige problem, som miljø- og energiministeren siger, er, at miljø- og energiministeren ikke får flere skatter og ikke får flere afgifter.

Ja, sådan går det til, og derfor afslører det fuldstændig sig selv. Vi kan ikke komme til at diskutere bæredygtighed, når hr. Jørn Jespersen står og siger, at det bliver der altid vurderet på. Det er jo forkert. Vi har et forslag liggende lige nu angående udfasning af HFC-gasser og SF₆-gasser, og ikke engang det er blevet miljøvurderet. Ikke engang det er blevet økonomisk vurderet.

Vi havde afgifterne i finansloven, hvor man pålagde industrien og alle arbejdspladser en udgift på 200 mio. kr. på de her SF₆- og HFC-gasser. Ikke engang dengang blev der overhovedet vurderet på miljøeffekten, økonomieffekten, for beskæftigelse, for det økonomiske, for det sociale.

Kort sagt: Det interesserer ikke regeringen og åbenbart heller ikke støttepartierne, om det er sådan, at man ved disse forslag får vurderet, hvad betydning de har for en lang række forhold, som internationale organisationer siger er helt afgørende, når man skal ind og vurdere.

Det er ærgerligt, og så skal vi altså stå og diskutere, at ministeren er ked af, at han ikke får flere afgifter, og det er jo så i orden. Det kan mi-

nisteren have en holdning til. Men det er jo som hovedregel kun den hund, der ved, den bliver ramt, der piver, og det er derfor, vi hører ministeren gå på talerstolen igen og igen. Ministeren har en dårlig sag, og det har ministeren selv be- vist.

Formanden:

Hr. Jørn Jespersen, sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes, det er fint, at Venstres ordfører bringer spørgsmålet om HFC-gasser ind i denne her diskussion, for det er meget relevant.

Det drejer sig om nogle meget kraftige drivhusgasser, det drejer sig om nogle stoffer, som har en kraftig ozonlagsnedbrydende effekt. Hvad er Venstres bæredygtighed i denne sammenhæng, det er at sige: Nej, de skal ikke udfases i år 2006. Der skal være mulighed for at blive ved med at bruge dem, så vi kan få nogle klimaændringer, så vi kan få et større hul i ozonlaget. Det er Venstres bæredygtighed. Lad os få nogle miljøs-kader, for virksomhederne bruger jo de her stoffer, og de kan ikke finde ud af at omstille sig.

Så ringe tillid har Venstre til dansk erhvervs- liv, at når man giver dem 5 års frist til at udfase nogle stoffer og finde en ny måde at producere på, som ikke nedbryder ozonlaget, som ikke giver klimaforandringer, så siger Venstre: Det tror vi ikke på at de kan finde ud af. Dansk erhvervs- liv er fuldstændig stillestående og umulige til at omstille sig. De må have 20 år.

I SF er vores bæredygtighedsprincip det, at danske virksomheder selvfølgelig kan omstille sig, hvis de får rimelige betingelser. Det får de her. Der er 5 år. Det er rigelig tid. Og så finder vi løsninger på det: Freder ozonlaget, gør noget for klimaet.

Venstre er imod. Så meget om bæredygtighed og Venstre.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Det skal i dag ikke lykkes hr. Jørn Jespersen at få en debat ud af denne her sag, som han godt ved ikke har det indhold, han giver.

Han sidder som formand for Miljø- og Plan- lægningsudvalget. Han ved præcis, at svarene på, om det her var miljøvurderet, var nej. Vi havde ikke set de økonomiske vurderinger. Vi havde ikke set, hvad det betyder for arbejds-

pladserne. Vi havde ikke set, hvad det betyder for det sociale. Vi havde ikke set, hvad det betyder for regionerne.

Hvorfor? For det er man fuldkommen ligeglad med, når man sidder her og diskuterer det. Det må gå, som det kan. Det er simpelt hen ikke anstændigt, at man siger det på den måde: at Venstre skulle være imod det. Hr. Jørn Jespersen ved, at det ikke passer.

Vi beder bare om vurderinger, inden vi beslutter os. Det kan godt være, det er fremmed for nogle, men det burde være noget, der lå for alle, at man har vurderet ting, inden man beslutter sig.

Det her er simpelt hen at nedgøre dansk erhvervsliv og danske lønmodtagere, som i den grad forstår sammen at sætte Danmark på kortet for at gå foran på miljøområdet, hvad vi netop er på det her område med SF₆- og HFC-gasser. Vi er den førende nation i verden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 49 (V, KF, DF, CD, Mogens Andreasen (UP), Frank Dahlgaard (UP) og Thorkild B. Fransgaard (UP)) stemte for, 57 (S, SF, RV, EL og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:
9) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 88:

Forslag til folketingsbeslutning om overflytning af bekæmpelsesmiddelstatistik til Danmarks Statistik.

Af Hans Christian Schmidt (V), Henriette Kjær (KF), Svend Aage Fauverholdt (DF) og Thorkild B. Fransgaard (FRI) m.fl.

(Fremsat 16/1 2001. Første behandling 15/3 2001. Betænkning 18/4 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 51 (V, KF, DF, CD, KRF, Mogens Andreasen (UP), Frank Dahlgaard (UP) og Thorkild B. Fransgaard (UP)) stemte for, 54 (S, SF, RV og EL) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 89:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenkling på miljø- og naturområdet.

Af Hans Christian Schmidt (V), Henriette Kjær (KF), Svend Aage Fauverholdt (DF) og Thorkild B. Fransgaard (FRI) m.fl.

(Fremsat 16/1 2001. Første behandling 15/3 2001. Betænkning 18/4 2001).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 48 (V, KF, DF, CD, KRF, Mogens Andreasen (UP), Frank Dahlgaard (UP) og Thorkild B. Fransgaard (UP)) stemte for, 54 (S, SF, RV og EL) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Anden behandling af lovforslag nr. L 154: Forslag til lov om ændring af lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v. (Solvarmepligt i nybyggeri uden for fjernvarmeområderne m.v.).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 1/2 2001. Første behandling 22/4 2001. Betænkning 4/4 2001).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.